

Judamees, kes Malta saarel, kus temmal ka kauba
podid ollid, monne piisofesse trükki kirja läbbi, mis
üks Inglisma jummalakartlik Tohter temma kätte olli
annud, usklikuks olli sanud. Ja sel mehhel olli sest
sadiq ikka hulk Arabia keele piiblisid ja uši testamenti
ennese jures, ja omma kaubaga teed käies, jaggas
temma neid, ni kui agga sündis, rahwa kätte. Sel-
lesinnatse usklikko Judamehhe kotta tulli se Persia-
ma Wärsst, ja temma silmad juhtusid ühhe piibli
peäle waatma, mis olli toas, laua peäl. Temma
watis ramato sisse ja hüdis sure rõmoga: „Wata,
sesamma ramat, mis ma omma isä käes näggin!“
Sest isä tundis pühha sanna, ja olli piiblit ehk se-
samma Judamehhe kauba woride läbbi, omma kätte
sanud — sest mees satis piibli ramatuid ülle keige
se mailma wälja — ja se mis olli temma kä, se
olli just sesamma modi politud, ja kirja trük läks
sellega ka hopis ühte. Ja sepärrast olli noor Wärsst
wägga julge, et se olli isä ramat. Se Judamees
ütles nüüd ta wasto, et se on se pühha pibel, ehk
se keigewannem õige usso ning Jummalatenistusse
tunnistusse kirri, ja et temmal on paljo neid rama-
tuid. Ja siis wiis tedda ühhe kambriisse, ja näitis
temmale sure hulga pühha kirjasid, mis ollid mitmest
trükkist, ja ollid sured ja wikesed. Agga ei olnud
nemmad Wärssti mele pärrast mitte, muud kui jái
agga selle peäle seisma, et se on se õige pühha ra-

mat, mis ta toas laua peäl on näinud; aina se.
Judamees lükkis temmale siis se ramat, ja käskis
tedda saggedaste ta seest luggeda. Ja sedda wöttis
Wärsst ka tehha, ja sai Jummal Waimo ja armo
läbbi sannast kasso õnnistusseks ja pea ka Jesusse
kõggodusse osalisseks. Agga kui isä kuulda sai, et poeg
olli risti-uskusse ennast annud, kõihe siis temma olli
walmis temmaga leppima, ja andeks temmale andma.
Temma lubbas poiale ka sure rahha, aasta kõihta,
ja nimmetas tedda omma järreletulliaks kunninglikko
au-järje peäle jälle. Sest, temma ütles: ep olle
mul uüüd poiašt ennast kurja karta. Temma on
nüüd ristiinnimesseks sanud; wiist on temma nüüd
ka teiseks läinud. — Oh kui üpris wägga armas
on sesinnane tunnistus keikile neile kuulda, kes pühha
kirja armastawad, ja kel armoõppetus on ello-san-
naks sanud! —

Wägga lapsokeste palwed on üpris wägga
sure Jummal meele pärrast.

Ühhe jummalakartlikko isä nelja aastane lapsok
pallus ta käest leiba. Waese isä filmi tulli wet:
sest ep olnud temmal leiba rasu, ja ütles lapse
wasto: Armas lapsok, ep olle mul rahho, et
leiba ostaksin; agga pallu sinna Issandat, et Ta